

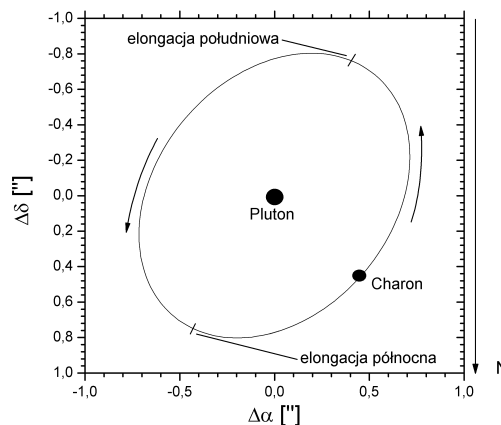
Księżyc Plutona

Największy księżyc Plutona, Charon, jest w zasadzie niemożliwy do zaobserwowania, nie tylko w warunkach amatorskich. Zdecydowałem się jednak zamieścić jego efemerydę, gdyż w teleskopie 40 cm możliwe jest zaobserwowanie zniekształcenia dyfrakcyjnego obrazu tej planety karłowatej w czasie maksymalnej elongacji księżyca. A ponieważ Pluton oddala się już od Słońca po minięciu peryhelium, warunki obserwacyjne będą się z roku na rok pogarszać. Tak więc dla obserwatorów mających dostęp do większych teleskopów może to być ostatnia okazja do stwierdzenia obecności Charona.

Jasność Charona w tegorocznej opozycji wynosi 15.9^m.

Poniższy diagram przedstawia wygląd układu Plutona w tegorocznej opozycji w lunecie astronomicznej (obraz odwrócony – północ na dole). W tabeli podano momenty (UT) maksymalnych elongacji północnej (znak dodatni) i południowej (znak ujemny) Charona. Momenty są podane z dokładnością do 1 godziny. Próby dostrzeżenia Charona należy podejmować właśnie w czasie maksymalnej elongacji. Podano wszystkie maksymalne elongacje w okresie optymalnej widzialności planety. (W tabeli: +: elongacja północna, -: elongacja południowa).

Układ Plutona

[Dane zaczerpnięte z systemu Horizons, JPL-NASA]

Charon

Data	godz.	elong.
	h m	"
V 2	14:00	0.9
5	19:00	-0.9
8	23:00	0.9
12	4:00	-0.9
15	9:00	0.9
18	13:00	-0.9
21	18:00	0.9
24	23:00	-0.9
28	3:00	0.9
V 31	8:00	-0.9

Data	godz.	elong.
	h m	"
VI 3	13:00	0.9
6	17:00	-0.9
9	22:00	0.9
13	3:00	-0.9
16	7:00	0.9
19	12:00	-0.9
22	17:00	0.9
25	21:00	-0.9
VI 29	2:00	0.9

Data	godz.	elong.
	h m	"
VII 2	7:00	-0.9
5	11:00	0.9
8	16:00	-0.9
11	21:00	0.9
15	1:00	-0.9
18	6:00	0.9
21	11:00	-0.9
24	15:00	0.9
27	20:00	-0.9
VII 31	0:00	0.9